

ПРОТОКОЛ

№ 184

гр. Пловдив, 05.05.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
и прокурора Андрея Ат. Атанасов

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20215000600599 по описа за 2021
година.

На именното повикване в 10:05 часа се явиха:

Жалбоподателят – подсъдим Х.Д. се явява лично и с адв. СТ. П..

Жалбоподателят – подсъдим В.П. се явява лично и с адв. ИВ. М..

Жалбоподателят – подсъдим К.Х. се явява лично и с адв. ИВ. М..

Явяват се вещите лица И.П. и Д.Д..

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход на делото.

Адв. П. – да се даде ход на делото.

Адв. М. – да се даде ход на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото, поради
което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

**ДАВА ПО-НАТАТЪШЕН ХОД НА ВЪЗЗИВНОТО СЪДЕБНО
СЛЕДСТВИЕ**

ПРИСТЪПИ СЕ към изслушване на явилите се вещи лица.

Сне се самоличността им:

В. л. ИЛ. С. ПР. – "" години, българин, български гражданин, висше образование, женен, неосъждан, без родство със страните.

В. л. Д. БР. Д. – "" години, българка, българска гражданка, висше образование, неомъжена, неосъждана, без родство със страните.

Предупредени за наказателната отговорност по чл. 291 НК.

Обещават да дадат добросъвестно заключение.

ПРОЧЕТЕ СЕ заключението в том 2 л. 27 ДП.

В. л. И.П. – поддържам заключението.

В. л. Д.Д. – поддържам заключението.

В. л. П. – Не може да се направи категоричен извод, че тези предмети принадлежат на тази могила, няма данни, по които това да бъде установено, нито почвени анализи са правени, нито ние сме били на терен, защото задачите в експертизата бяха кратки и ясни, ние ги изпълнихме, но там не става дума за локализация и от точно там дали са открити тези предмети.

Стратографията в археологията, при изследването стратиграфско разреза на почвите било то в могила, в жив трап, пътна станция, където и да е, колкото по-надолу слизаме толкова по-ранни стават материалите, примерно във Филипопол имаме 8 хил. години непрекъсната цивилизация, това не може да бъде фактор в конкретния случай. Ако приемем, че те са извадени от тази могила хипотетично - има няколко хипотези и едната е, когато имаме паметно място, надгробно или селищна могила, то е използвано хилядолетие, всеки се е стремил да постави знак за присъствието си. Ако имаме централно царско погребение или на вожд, държал региона, тогава там се стремели всички благородници, управляващи, силните за деня в следващите поколения да се идентифицират на това място. В една могила ние можем да намерим материали от много епохи дори в периферията ѝ са заравяли амулети, съкровища, за да ги намерят, като топографски знак. Ако е 1 на 1 метър изкопът имаме много такива случаи в археологическите изследвания, в които имаме боклукчарници, т. е. ями за изхвърляне на боклуци от по-късните поколения вкл. и храна, за конкретната могила това не е било така. Дали е

била некропол или част от некропол въпросната могила на това може да отговори изследващият екип от археолози и други специалисти, ние не можем да отговорим, тъй като на нас ни са предоставени веществени доказателства съвсем ясно, които документираме и изследваме само тях.

Всички тези предмети не могат да се открият в един стратиграфски пласт, не е логично, защото не е боклук.

В. л. Д. – стратиграфски пласт употребявате много произволно, терминът стратиграфски пласт не може да се употребява произволно, това е профил в археологията, който означава че има наслагване от много пластове, вие говорите за 1 м на 1 м, на 3 м може да има примерно 12, 13, 20 пласта произволно пръст, в зависимост от това колко дълбоко слизате и какво е било натрупването на могилата. Примерно, произволно Ви казвам, може да се копае и в полето, ако се слезе 3 м надолу също ще има произволен брой пластове, пластът стратиграфски не е 1 от 20 см или от половин метър, няма такова нещо.

Ако е изхвърлено, ако говорим за изхвърлена пръст тя на практика е смесена от много стратиграфски пластове не от един, защото вие сте изхвърлили, чисто практически, примерно изхвърляте с кофа или с каквото и да е било, или с лопата.

В. л. П. - стратиграфията това са наслагванията в течение на времето в хоризонтал върху грунда, това е стратиграфията, а когато се правят изкопни ние влизане във вертикала в разрез, това е разликата.

В. л. Д. – ние не можем да бъдем, как да кажа, да бъдем полезни в това отношение просто ние отиваме като пост фактум в съда по делото, ние имаме материали, които ни са предоставени за експертиза извън онова, което се е разиграло, без контекст, няма как да ви бъдем полезни.

По снимков материал не е невъзможно да се идентифицират фрагменти от керамика.

В. л. П. – казахте идентифицирате, по-редно е да се попита автентизира – в зависимост от материалите и качеството на илюстрацията може да се разпознае фрагмент от керамика. Ако имате гърло на амфора примерно, това са характерни и ясно разграничими фрагменти, които дават възможност да се каже от коя епоха е, от кое място, в този смисъл – да, може.

В. л. Д. – затова казвам, че не е невъзможно, много зависи от качеството на снимките и обстоятелствата, при които са направени снимките, какъв е материалът и фрагментът разбира се.

Нямам спомен да сме правили идентификация в експертизата ни. Нашето беше метални. Нямам спомен физически да сме оглеждали керамични предмети.

В. л. П. – от този обект не сме изследвали керамични предмети. По снимки не можем да установим идентичност на пръстта между два обекта, абсурд.

В. л. Д. - По принцип методът за идентификация на археологическите обектите в Б. – в Закона за културното наследство, уредени са в него.

В. л. П. – Това е редът, той е регламентиран в закона и наредби има за това, има и теренна комисия.

В. л. Д. – има цял раздел и поне аз не знам някой от моите колеги да прекраща този ред. Защото се пита за вътрешни правила, ние по това работим и ако някой от нас си позволи да излезе от рамките на това, не е възможно.

В. л. П. – трябва да се направи аргументирано предложение, което отива в съответните институции, след това има процедура по идентифициране, след това има решение за обявяване, първо писмено се обявява и след това.

Категорични сме, въпросът за прецизност, която изисква едно академично изследване би могъл да бъде поставен, ако съдът реши да се почистят, консервирани, реставрирани и документиран отново, в това отношение сме категорични кое е културна ценност и кое не е.

ПРОКУРОРЪТ – нямам въпроси към вещите лица.

Адв. М. – нямам други въпроси към вещите лица.

Адв. П. – нямам въпроси към вещите лица.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещите лица.

На в. л. П. и Д. СЕ ИЗДАДЕ РКО от бюджета на съда за по 100 лв. възнаграждение, както и за 53. 79 лв. пътни разноски на в. л. П..

ПРОКУРОРЪТ – да се приключи съдебното следствие, делото е изяснено.

Адв. М. – нямаме други доказателствени искания. Да се приключи съдебното следствие.

Адв. П. – също.

Съдът, намира че делото е изяснено от фактическа страна и след като се прочетат и приемат представените по делото писмени доказателства следва да се обяви за приключило съдебното следствие и да се даде ход на съдебните прения.

Предвид на изложеното съдът и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** представените по делото писмени доказателства.

ОБЯВЯВА ЗА ПРИКЛЮЧИЛО СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, пред Вас се атакува присъда на ПОС, с която тримата подсъдими са признати за виновни по чл. 277а ал. 3 пр. 1 вр. ал. 2 пр. 1 и 2 вр. чл. 20 ал. 2 и ал. 1 НК и за двамата от тях - Д. по чл. 274а ал. 1 и П. по чл. 277а ал. 7, „в съучастие като съизвършители, чрез използване на технически средства ...“ зачитам присъдата, това е обвинението, така е внесен обвинителният акт и съдът ги е признал за виновни. За да постанови тази присъда съдът подробно е обсъдил установените фактически обстоятелства от ДП и на съдебното следствие, обсъдени са подробно доказателствата, които си кореспондират изцяло и от които се установява изцяло повдигнатото и прието обвинение в осъдителната присъда на Окръжния съд. Обсъдени са доказателствата, както и свидетелските показания на полицейските служители и от музея, веществените доказателства, иззети в случая, като съдът е обсъдил и отговорил на несъществените противоречия, а именно касаещи поемните лица, начинът на придвижване, състоянието на обекта и предмета на доказване на фактите, обсъдени са възраженията на защитата, логически са оборени и е отговорено подробно на тях.

От експертите е отговорено на поставените въпроси и от това, което и днес заявиха за техните заключения отговориха на всички въпроси, се подкрепя обвинението изцяло и сочат на обоснован и законосъобразен акт. Извършено е престъплението от субективна страна, подсъдимите са извършвали изкопни работи без разрешение на недвижима културна ценност, както стана днес ясно, че всички могили са такива с национално значение, както бе цитирано П 1711/61 г., което сочи че същата могила е от национално значение и е недвижима културна ценност, т. е. съответства на изпълнителното деяние, което е прието и в постановената присъда, техническите средства са установени.

Подсъдимите са съзнавали, че извършват незаконна дейност, а именно извършвали са разкопки по нерегламентирания ред и в нарушение на закона.

Наложените наказания считам за справедливи. Сметчаващите обстоятелства са отчетени – добрите характеристични данни, трудовата ангажираност и е приложен правилно чл. 55 за всеки, както и чл. 23 за Д. и П., като съдът е постановил отнемане на веществените доказателства в полза на държавата.

Считам атакувания акт за обоснован и законосъобразен и предлагам да бъде потвърден изцяло. Благодаря Ви.

Адв. М. - Уважаеми апелативни съдии, първоинстанционната присъда е незаконосъобразна, обвинението не е доказано нито от субективна, нито от обективна страна.

Квалификацията на деянието не е правилна като такова по чл. 277а ал. 3, а именно чрез използване на технически средства. Самият характер и вида на изпълнителното деяние – изкопни работи и теренни разкопки, предполага използването на техническо средство, няма как да извършите археологически разкопки и изкопни работи на територията на недвижима културна ценност с голи ръце, без техническо средство – лопата, кирка, лост. Законодателят едва ли е имал предвид, че уличените лица обикалят и копаят с ръце, в която единствена хипотеза можем да приемем, че е налице ал. 2. ВС е посочил своите съображения в тази насока, цитирал съм няколко Решения, квалификацията белег в случая не е налице. Техническите средства са част от изпълнителното деяние от обективна страна, ще Ви моля да приемете, че така повдигнатото обвинение само на това основание е неправилно и

подсъдимите са невинни и присъдата е изцяло неправилна и незаконосъобразна.

Основният аргумент от обективна страна на следващо място е, че за да се осъществи престъпното деяние по чл. 277а ал. 2 трябва да се установи категорично, че е налице археологически обект респ. недвижима културна ценност. Този въпрос е чисто фактически т. е., че тези обекти по естеството си съдържат следи от човешка дейност или съответната научна и културна стойност и те са автоматично такива обекти – археологически или недвижима културна ценност. Другата ни хипотеза е, че това е правен въпрос, която кореспондира и с нормативната уредба е, че статутът на тези обекти трябва да се санкционира по съответния ред, разписан подробно в ЗКН и подзаконовите нормативни актове в това число Наредбата за теренните археологически проучвания. Т. е. няма как въз основа на субективното мнение на едно или друго вещо лице, посетило или не съответния обект ние да приемем, че това е или не археологически обект. Съгласно чл. 56 и 57 ЗКН тази идентификация на всеки обект става само чрез теренни проучвания. Тук вещите лица се опитаха да ни заблудят може би несъзнателно, като твърдят със степен на голяма категоричност, че виждате ли самият оглед на обектите, тяхното изследване и проучване не е теренно проучване, а то се осъществява само с разкопки, но това противоречи на закона. На първо място трябва изследване, идентификация и установяване на археологическия обект, после археологическо наблюдение и на трето място, археологически разкопки, имаме три компонента за това що е теренно проучване. Сиреч, по силата на закона вие, за да установите и идентифицирате един обект като археологически и като недвижима културна ценност е теренно проучване. Тези проучвания теренни обаче могат да се извършват само от лица посочени в чл. 150, които притежават съответната образователна квалификация, имат необходимия стаж, повече от 2 години, и задължително след надлежно разрешение за теренни проучвания, което се дава от министъра на културата при спасителни археологични теренни проучвания това разрешение се дава от председателя на Съвета за теренни проучвания. След тези теренни проучвания, които включват оглед, изследване на обекта с научни методи, се изготвя теренна документация – протоколи, снимки, инвентарна книга за откритите предмети, доклади и т. н., които се приемат от нарочна комисия, която съставя протокол и той се утвърждава от министъра на културата.

Заедно с оценката се прави и предложението за декларирането на обекта по реда на чл. 58 от ЗКН. Декларираният обект вече, казва законът в чл. 59 ал. 4, е недвижима културна ценност, след като минем през целия този път, за който говори и проф. П. разписан от закона, вече имаме категорично установен обект на недвижима културна ценност. Този деклариран обект получава статут, защита вкл. и наказателно правна, определя се охранителна зона и т. н., вида му, както посочва и ВС в много решения това престъпление не може да бъде извършено просто върху някакъв археологически обект или културна ценност, а върху точно определен. За да се случи това трябва да се спазва законовия ред за идентификация и регистрация на съответните обекти. Не може което и да е вещо лице или музеен сътрудник в Б. да отиде на своя глава да изучава, да изследва и да прави регистрация на археологически обекти. Включването на тези обекти в археологическата карта на Б. не е доказателство само по себе си за статута им, тъй като тази система е за вътрешно ползване, за да могат самите археолози да ползват база данни за това кои обекти къде са разположени и до нея имат достъп само регистрираните лица в Министерството на културата. Т. е. самата тя не създава статут, регламентиран от ЗКН. Но и информацията в тази карта трябва да съдържа единствено информация от теренните проучвания в този смисъл е чл. 155 ЗКН, информацията от теренните археологически проучвания се включва в информационната система археологическа карта на Б., т. е. отново стигаме до теренните проучвания, които трябва да се санкционират от министерството на културата. Не може някое лице да прави и да установява статут на обектите в РБ. Сега, доц. К. се опита да се измъкне от тази ситуация, като ни прехвърли към Наредбата за теренните археологически проучвания, тя не съдържа отклонение от общия ред, тя повтаря закона. Дори съдът не може да изпрати едно вещо лице, било то и прокурорът, и вещите лица да отидат в рамките на 1-2 часа да огледат и да кажат това е археологически обект или недвижима културна ценност, тъй като това ще обезсмисли нацяло редът, създаден от закона, за регистрацията на тези обекти. Тази регистрация е създадена, за да осигури една стабилност, една научна неопровержимост за това какво е този обект, дали е със съответната научна и културна стойност, която го превръща в недвижима културна ценност. След декларирането на този обект по чл. 58 продължават изследванията и приключват със заключителна оценка и тогава министерство

на културата със своя заповед дава статут за обекта, но обектът е защитен между двете фази, защото ползва така нар. предварителен режим на опазване.

Какви са фактите в случая, ноември 2019 г. в. л. Б. прави експертизата и казва, че не е археологически обект, нито недвижима културна ценност, защото няма регистриран такъв обект, няма проучвания, няма такъв обект. Защитата прави този довод, че се повдига обвинение за археологически разкопки при експертиза, че това не е археологически обект. Тогава се възлага допълнителна експертиза пак на Б., тя отива на място, установява, че е надгробна могила и самата тя съставя регистрационна карта за този обект. Всъщност тази карта е единственият документ, който създава проформа някакъв статут официален за този имот извън законовите рамки и реда разписан от закона. Не може вещото лице само да създава документи, само да ги оценява и да дава заключение за автентичността на собствените й документи. Това е абсурд за мен и още от първата инстанция се опитвам да го поставя пред съда, за каква обективност може да става дума, съставяш документи и после си ги оценяваш, след това включихме и Б. в тройната и включихме и началника доц. К., тези хора са във вътрешно служебна йерархия, не може три вещи лица да правят независима обективна експертиза, след като две от тях са подчинени на третия. Затова помолих да включите експерти от други райони, има катедра в ПУ със сериозни традиции в археологията, това не се случи, затова считам, че експертното заключение не следва да се цени, защото е необективно и обосновано.

Тройната експертиза тактично избегна въпроса за намерените там 18 предмета, в. л. К. в разпита си пред вас посочи категорично, че не може да свърже тези предмети с могалата затова не ги и коментира в заключението си. Той не коментира фибули, печати, дръжки и т. н. единствено коментира керамични фрагменти по снимки. Той не е гледал самите фрагменти, приложените по делото като ВД, а някакви снимки, това са едни малки парчета от предполагаеми глинени съдове и няма как да се установи физически какви са, така че да се прави археологическа експертиза по снимки не е сериозно. Но това не е основният аргумент в експертизата му, аргумент за крайните му изводи е това, че някъде другаде в друг изкоп били намерени на повърхността някакви керамични предмети и той ги свързва с 5 век преди Христа и това е аргумент, че това е някаква надгробна могила, но това може

да е хвърлено там от някой, има купища други могили, да е копано от иманяри, може да е изхвърлено нещо от други там, не може 3 керамични предмета да е доказателство, че това е надгробна могила. Доц. К. по снимки каза, че установява идентичност между пръста върху тези керамични фрагменти и изкопаното от този процесен изкоп. Проф. П. каза, че това е абсурдно, как може да се установи идентичност без да се изследва физически обектът, само по някакви снимки, т. е. отново тук имаме някакви предположения, хипотези, може би това е надгробна могила, може да е част от некропол от 20 и повече могили според доц. К., но може и да не е, може да не е, защото не е проведено научната процедура по закон. Т. е. имаме една хипотеза изложена от вещите лица, но те не могат да са категорични в това заключение и ние затова не можем да изградим присъдата, осъдителна, с това предположение. Вещото лице К. казва там е работено, имаме научни изследвания на ГЕОРГИ КИТОВ, на ДИМИТЪР ЦОНЧЕВ, които са регистрирали този обект още през 60-те години, къде е регистриран този обект. Имаме две писма от Института за недвижимо и културно наследство и от БАН, които казват няма такъв обект регистриран в нашите архиви, такъв обект няма, такъв обект се появява юли, 2020 г. благодарение на в. л. Б., която отива, на две на три прави един оглед, съставя регистрационна карта и се е включила в тази регистрационна система, която няма никакво правно значение за мен и всички се хващаме за тази карта ето го налице обекта, изважда се разпореждане 1711/62 г., което е светая светих по тези дела и казват - ето, надгробните могили са културни недвижими ценности, добре, но кой е казал, че това е надгробна могила, кой, в. л. Б. и доц. К. в рамките на 15 мин. или половин часов оглед на обекта, излиза, че законът е писан само за подсъдимите, само те не могат да проучват, да изследват и да оглеждат археологически обекти, всички други могат, всеки според в. л. Б. може да ходи да оглежда, да изследва и да регистрира, явно не това е логиката на закона. Като нямаме тук категорично такъв обект от обективна страна няма как да се осъществи престъпление по чл. 277а ал. 2, иначе трябва да хвърлим в коша нормативната уредба и да приемем заключението на в. л. Б. и на доц. К.. Ако теоретично приемем, че има някакъв археологически обект дали подсъдимите са извършвали изкопни работи и въпреки мотивите на съда, че са извършвани на база свидетелските показания, то самите свидетели отричат и не разкриват извършването на такава дейност от страна на подсъдимите.

Всички полицаи, участвали в операцията по залавянето им на 02. 05. заявяват, че не са видели нищо, свидетелите казват - не съм видял някой да копае, нямах видимост, бях далече, не съм видял някой да влиза в дупката. П. А. въобще не е бил там, той преразказва това, което е чул от колегите си. В. В. – имаше гъста гора пред мен, нищо не видях, свидетелят Т. също не е бил по време на акцията, т. е. излиза, че всички полицаи участвали при задържането не са възприели никаква дейност от подсъдимите, свързана с изкопни работи – единият далече, вторият зад някакъв храст, петият виждал хора там горе до могилата, но не знаел какво правят, така че на какви свидетелски показания подсъдимите са осъдени за извършване на изкопни работи, като нито един полицаи не съобщава за такива, тъй като било тъмно, били са далече, вие ще ги прочетете показанията им. Когато атакуват подсъдимите и ги задържат какво правя те - тихо и кротко ядат сандвичи и пият бира на тревата, това правят когато ги залавят. Ама имало до тях изкопи, ама те не са 2, а общо 9, трашеи, всеки е минал и е копал там, какво е доказателството, че именно подсъдимите са копали този ров, никакво, и нещо повече, че този ров не е изкопан от тях категорично се установява от показанията на св. А., шефът на полицията на Х., казва - това е стар ров, на дъното имаше пластмасова бака, заровена на 2/3, това е от предишни разкопки, когато е изкопан ровът. Е, може ли да е изкопан рова от подсъдимите, а на дъното да има пластмасова кофа закопа на 2/3. Може ли тези предмети 18 на брой да принадлежат на този изкоп, този въпрос е съществен за мен - очевидно не. Множество погребения чухме, за да открием предметите в единичен изкоп тези погребения трябва да са точно едно върху друго и когато започват да копаят подсъдимите откриват предмети точно от преди 3 хил. години, от антична, от византийско, от тракийско време, ги намират. Имаме всякакви насипни материали случайно открити точно в този изкоп, но незнайно защо не са ги взели в тях тези предмети, а те си стоят в изкопа. Значи имаме очевидно стар изкоп, изкопан от други иманяри, намерили са предметите, но са ги оставили там предметите, след това са копали подсъдимите и те оставят там същите предмети, не ги вземат и те се оказват на повърхностния слой на пръста и колко може да е вероятно това, за мен е 0 процента. Чухме хипотеза може би имало друг гроб, там е копано, след 10 години пак е копано, свлекла се е пръста там, ние сме склонни да приемем всякакви версии, но не и очевидната, че тези предмети са подхвърлени от полицейските служители, което е явна

демонстрация как работи разследването в Б., което не бива да неглижираме и да кажем важно е сега конкретиката на този казус, от всяко дело не трябва да накажем само подсъдимите, а и правим изводи за работата на правораздаването. Стига толкова, не бива така. За да стабилизират и обезпечат доказателствено това обвинение очевидно някой от полицаите, не без мълчаливото съгласие на останалите, е хвърлил тези предмети там. Тази могила трудно може да се свърже с иманярска дейност, тъй като няма регистрация, отчетност и няма изследване и това е поредното безобразие на разследването, затова в много държави, когато се установят манипулирани доказателства, подхвърлени улики, се прекратява целия наказателен процес. Тук ние никога не взимаме под внимание тези факти, а те изобилстват по много дела. Самият проф. П. каза, че трудно може да се свържат тези предмети с могилата, а доц. К. отрече тази хипотеза, казва - малко е вероятно да са от тази могила, не мога да ги свържа, затова не ги е изследвал в експертизата.

Отпада и третата хипотеза, че подсъдимите може би са ги изхвърлили тези предмети. Няма как, защото когато ги залавят те закусват, не е имало опасност и времето да ги изхвърлят, нито се съобщават подобни данни от полицаите, очевидци на престъплението, т. е. имаме една скалъпена история с много въпроси и неизвестни, които съществено разклащат обвинителната теза и за мен са достатъчни, за да обосноват извод за невинност на подсъдимите.

На следващо място са опорочени и процесуалните действия. Въпросните предмети, подвижни археологически обекти, не са иззети по надлежния ред, те въобще не са иззети, няма протокол, в протокола от 02. 05. такива предмети липсват, имаме иззети кирки, лопати, бутилки от бира, но такива предмети няма, снимани са, но не са иззети, как да ги ценим веществените доказателства, след като не са иззети по съответния ред и не са приобщени като доказателства по делото.

Поемните лица – една фигура тотално неглижирана от разследването винаги. Имаме две поемни лица, които разказват две противоположни версии как са посетили м. "М. С." и какво са намерили там – единият отишъл сам с колата си до мястото, а другият казва, че двамата са били качени в колата на кварталния Т. и той ги е закарал на могилата, единият казва, че отишъл сам, другият казва, че го е закарал полицаят, кое е вярно не знаем, дали е бил

въобще там. Единият казва, че като са отишли там подсъдимите били навързани там по дърветата с белезници, това са противоречия във възприятията им, ясно е, че те въобще не са били там от началото на огледа. Едното поемно лице казва, че като отишъл вече били намерени предметите - С., другият пък И. казва, че никакви предмети не са намерени, той отрича въобще никакви предмети да е имало, да са снимани, да са му показвани, но имаме формално два подписа, т. е. едно тотално опорочено процесуално действие - протоколът за оглед.

От субективна страна няма как да е извършено виновно престъплението, тъй като при условие, че липсва документация и регистрация на тези обекти като такива, няма как да приемем, че подсъдимите са знаели, че е археологически обект и съзнателно отиват да извършват изкопни работи върху него. Ако копаете някъде в градината си и от там изскочат такива предмети, означава ли това, че извършвате изкопна дейност върху археологически обект - да, има следи от човешка дейност, но никой не е изследвал вашата градина и не се знае, че има примерно древно селище. Такива артефакти и предмети може да се намерят в цялата П. област, да не говорим пък и за гр. Х., но умисълът тук за това престъпление включва предварителното знаете, че отивате да извършвате изкопна дейност върху недвижима културна ценност, това знание тук отсъства, защото този обект отсъства от всякакви регистри. Нито един от полицейските служители не знае за наличието на този обект "М. С." – нито шефът на полицията, нито шефът на археологическия музей в Х., вкл. и нашия музей, е, от къде тогава подсъдимите да знаят, че това е археологически обект, за да приемем, че умишлено са извършвали такава дейност върху него. Именно регламентацията на обектите е свързана и с оповестително действие всички трябва да знаят, че са с охранителен статут и не трябва да се посяга на тях. Но държавата не си върши работата, не е регистрирала тези обекти, въпреки многото институции за опазването им, какви ли не структури, които са призвани да изследват и регистрират тези обекти, но не се случва това и сега да съдим тези хора за посегателства върху обекти, които не съществуват в правния мир. Считам, че нито от обективна, нито от субективна страна е налице престъпен състав, осъществен от подсъдимите.

Другите две обвинения, едното за незаконно държане на полицейска

лампа, тя не е използвана, тя е намерена в дома на подсъдимия. Нормата на 274а НК е бланкетна и препраща към чл. 151 ал. 6 ЗМВР, който санкционира само използването на служебни знаци. Това, че сте си купили полицейска лампа от битака и си я държите в къщи няма как да съставлява престъпление, обвинението е за държане, а нормата е за използване, но това не е забранено, тъй като чл. 151 ал. 6 ЗМВР постановява, че е забранено използването на такива служебни знаци, тъй че тук нямаме състав.

Другото обвинение, за което е осъден П. е за това, че държи металдетектор. Този металдетектор е открит разглобен в раницата му, той не е използван въобще. Тук има едно съществено противоречие в нормативните актове, което се надявам да отстраните с решението си. От една страна ЗКН разрешава да се държат такива технически средства, като се дава срок за регистрацията им, а параграф 16 от закона дава 3-месеца за регистрация, а в чл. 152 също се посочва, че регистрацията им е в 14-дн. срок от тяхното придобиване. Ако не бъдат спазени тези нормативни процедури, то същите носят административно - наказателна отговорност по чл. 216 мисля по ЗКН, т. е. от една страна законът казва, че нерегистрираните технически средства могат да бъдат държани като това влече само административна отговорност, а от друга страна чл. 277а ал. 7 въобще забранява държането на такива технически средства. ВС се опита в свои решения да намери вододел между двата състава като казва, че наказуемо е самата съставомерна цел да се използва това средство за намиране, но самото държане няма как да бъде инкриминирано. Много хора имат такива за използване по различни цели, те са не само за археологически обекти, но и за откриване на предмети, незабранени от закона, както и дейности. Така че при условие, че това техническо средство не е използвано на обекта, според мен, няма причини да приемем, че е извършено престъпление. Няма и доказателства по делото събрани кога е придобит, т. е. дали не сме при хипотезата по чл. 152 от ЗКН, няма данни по делото да ли е извън този 14-дневен срок, законът така казва. Та, по тези съображения и други, изложени във въззивната жалба ще моля да приемете, че обвинението не е доказано по несъмнен начин по всички престъпни състави и по тази причина да оправдаете подсъдимите по всички повдигнати обвинения.

Адв. П. – Уважаеми апелативни съдии, като контролна инстанция ще

моля, с оглед правомощията Ви да отмените първоинстанционната присъда, с която е признат подс. Х.Д. за виновен в извършване на престъпление по чл. 277а ал. 3 пр. 1 вр. ал. 2 вр. чл. 20 ал. 2 НК, като вместо това го признаете за невиновен и оправдаете по повдигнатото му обвинение.

Обвинението не е доказано по безспорен и несъмнен начин. Факти и обстоятелства, които влизат в предмета на доказване следваше да бъдат доказани от държавното обвинение, но не са, а първоинстанционната присъда почива изцяло на недоказани твърдения, посочени в обвинителния акт. Беше установено, че подзащитният ми Д. и останалите трима, да са били фактически в м. „М. С.“ на 02. 05. 2018 г. в землището на с. П.. Само по себе си това тяхно присъствие на това място не осъществява състав на престъпление с посочената правна квалификация. Първоинстанционният съд е изложил в мотивите си, че било установено от обективна страна, че на конкретното място на задържането им е имало надгробна могила. На първо място, не става ясно, че подсъдимите имат археологически познания и могат да разграничат какво е това надгробна могила. Освен това фактическата установеност на лицата близо до това място не ги свързва с извършването на теренни археологически разкопки. Тук е мястото на държавното обвинение да докаже действията на подсъдимите, на всеки един, за осъществена такава дейност. Такива доказателства няма. Не се доказват действия, свързани именно с изкопни работи. Неправилно ОС П. е приел, че всеки един от подсъдимите е участвал в изкопни работи, изкарването на пръста, изхвърлянето ѝ по склона. Такива действия не са били възприети от полицейските служители, които са разпитани, а са били чути. Единият свидетел каза, че чувал удари от кирки, изхвърляне с кофи от една дупка, според мен това са странни свръх способности, който умее да разграничава в гората шум от стъпки, изхвърляне на кофи, удари от чук, длето, без да възприеме всичко това със зрителните си възприятия. Свидетелят А. заявява, че на 02. 05. 2018 г. не е възприел никакви конкретни действия от подсъдимите и не ги е видял да копаят. Свидетелят Ч., А., А., В. и И. също не описват в показанията си конкретни действия от страна на подсъдимите, свързани преди задържането им. И тук възниква въпросът щом не са установени такива изкопни действия от страна на подсъдимите как се доказва обвинението за теренни археологически разкопки. Този факт остава предположение, доколкото такива действия не са доказани. Тук следва да се

приеме за безспорно за момента, когато са пристигнали на място полицейските служители и са ги задържали, подсъдимите са седнали и са закусвали, т. е. не са извършвали никакви действия. Всички чути шумове и звуци си остават само едно предположение.

Не се доказва и престъплението от субективна страна. Липсва умисъл на всеки един от подсъдимите, че на 02. 05. 2018 г. са отишли с ясното намерение и съзнание в тази местност за осъществяване на теренни археологически разкопки. Субективната страна на престъплението също е в тежест на държавното обвинение да я докаже. Такива твърдения се съдържат само в обвинителния акт, но липсват доказателства в тази насока. Ето защо считам, че още изначално липсва и умисъл както от страна на подзащитния ми Д., така и у останалите подсъдими, че са били на това място само, за да извършват теренни археологически проучвания.

За намерените на място оръдия на труда – кирки, лопати, те по никакъв начин не се свързват с подсъдимите, че те са били занесени от тях там и е напълно възможно да са оставени от някой друг. Ето защо считам, че в случая престъплението не е доказано както от обективна, така и от субективна страна. И след като даден факт от предмета на доказване не е доказан означава, че почива на предположение, което е недопустимо съгласно чл. 303 ал. 1 НПК.

За престъплението по 274а ал. 1 НК отново считам, че не е доказано. Не се оспорва обстоятелството, че е открита синя сигнална лампа в наследствената къща на Д. в гр. Х., но не се доказва авторството. По какъв начин се доказва, че е негова собственост, при положение, че там живеят и други лица. Ето защо считам, че и тук присъдата изцяло почива на предположения.

Мотивите към присъдата не отговарят на чл. 305 ал. 3 НПК. По аргумент на цитираната разпоредба в мотивите се посочват установените обстоятелства, анализ на събраните доказателства и правни изводи, обосноваващи решението на съда. При противоречиви доказателства съдът е длъжен да аргументира защо приема едни и не приема други. В мотивите към присъдата е изложена фактическа обстановка, която е приета от съда за установена, като съдът не е преодолял противоречията в показанията на свидетелите А., А., А., Ч., В. и И. и то за факти и обстоятелства, които имат

значение за предмета на доказване. Мотивите на присъдата не дават възможност да се прецени на какъв анализ са подложени доказателствата и по какъв начин са допринесли за формиране волята на състава. Липсата на подробен анализ и задълбочена преценка на доказателствения материал по делото също. Не е налице дължимия от решаващия съд, според НПК цялостен разбор и внимателен анализ на доказателствените източници. Именно изложените пропуски в оценъчната дейност от страна на съда са в резултат на избирателно възприемане на фактите в предмета на доказване, което е довело до превратно възприемане на тези факти в нарушение на принципите на чл. 13, 14 и 107 НПК, вследствие на което е неправилно приложен и материалният закон.

Предвид на изложеното ще моля да отмените първоинстанционната присъда и признаете подз. ми Д. за невиновен по обвиненията.

Алтернативно ще моля да отмените присъдата и върнете делото за ново разглеждане от ПОС от друг състав.

Подс. Д. ЗА ЗАЩИТА – съгласен съм казаното от адвоката ми.

Подс. П. ЗА ЗАЩИТА – съгласен съм с казаното от адвоката ми.

Подс. Х. ЗА ЗАЩИТА – съгласен съм с казаното от адвоката ми.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИТЕ:

ХР. Д. Д. – моля да бъде оправдан, защото не съм извършил нищо незаконно.

ВЛ. Г. П. – моля да ми се отмени наказанието от ПОС, защото не съм извършвал археологически разкопки.

КР. АНГ. Х. - моля да ми се отмени присъдата от предната инстанция, защото не съм извършил нищо.

Съдът, след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в срок.

Заседанието се закри в 11:17 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____